

## Класичне строфе – Немања Ристић

### ЧЕКАЊЕ

Кроз прозоре гледах свице и шафране у цвату,  
замишљеног погледа што тражи ноћне нити.  
Пуштах мисли на слободу у поноћноме сату,  
с надом да ће можда, баш тебе и уснити.

Замишљај те срећну, како месечином обасјана  
плешеш са звездама, међу цветним пољима лана,  
на далеким ливадам изван светлости града,  
као у некој песми најлепших балада.

Замишљај и како трчиш ми у наручје,  
славећи победу над чекањем што мре,  
јер само смо време од живота крали,  
док смо једно друго сновима чекали.

Али наше чекање није дан што се сатима отеже  
нити једна кишна јесен и пролеће свеже.  
Наше су наде мисли, да свакога новог јутра,  
чекање престати неће, ни тада, а ни сутра!